

HẠT GIỐNG SẼ KHÔNG KẾ TỰ CÙNG VỎ TRÁU

Cảm ơn anh rất nhiều, Anh Demos. Và bây giờ chúng tôi rất vui mừng được có mặt ở đây vào sáng nay, và nghe tất cả những lời chứng tốt đẹp từ những người tốt đẹp này. Và bây giờ, chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục ở với chúng ta và ban phước cho chúng ta.

² Bây giờ, tối nay, tôi hiểu rằng tôi được nói tối nay, ý Chúa. Và tôi đã hỏi Anh Shakarian, chỉ một lát trước đây, tôi đã nói, “Bây giờ, đừng cảm thấy bối rối. Tôi biết chúng ta phải rời khỏi đây lúc mười một giờ và tôi—tôi thật sự mất hết ý thức về thời gian khi tôi đứng lên đây.”

³ Giống như tất cả những người còn lại chúng ta đều làm. Chúng ta cảm thấy...Họ nói, “Hai phút, ba phút, hoặc...” Anh Smith, anh biết đấy, điều đó thật khó thực hiện trong hai hoặc ba phút. Và tôi biết nó như thế nào, và tôi cảm thấy tiếc cho mỗi người. Nhưng thời giờ chúng ta có hạn, nơi chúng ta hiện ở. Chúng ta sẽ đi tới Cõi đời đời, song chúng ta bây giờ bị giới hạn trong thời gian.

⁴ Và tôi đã nói, “Anh Demos, chỉ trước một chút trước khi hết giờ, đừng thấy bối rối, cứ kéo áo khoác của tôi và tôi sẽ biết đó là lúc dừng lại.” Vậy thì, nếu tôi nói chưa xong, tối nay tôi sẽ nói tiếp cho hết. Vậy nếu làm thế, ồ, tôi có một đề tài mới cho tối nay.

⁵ Giờ này ngay trước khi mở Sách ra, chúng ta hãy cúi đầu, thưa chuyện cùng Tác Giả.

⁶ Lạy Cha Thiên thượng Kính yêu, chúng con cảm ơn Cha sáng nay vì được nhóm nhau lại đây, vì những gì chúng con đã nghe rồi. Nếu chúng con chỉ đọc qua bài cầu nguyện chung bây giờ, Chúa ôi, chúng con sẽ cảm thấy thật tốt được ở đây. Vậy con nguyện xin Ngài sẽ tiếp tục, nếu điều đó tốt đẹp trước mặt Ngài, xin tiếp tục ở với chúng con và giúp đỡ chúng con. Và giờ này chúng con nhóm lại chung quanh Lời. Khi chúng con nhóm lại

chung quanh sự thông công với nhau, nghe những lời làm chứng về những gì Ngài đã làm cho chúng con, xin cho chúng con trở lại trong Lời và tìm thấy tất cả điều này đến từ đâu. Thế thì, điều đó sẽ là một sự củng cố về những gì chúng con đang cảm nhận và thấy, đang xảy ra ngày hôm nay. Xin nhậm những lời này như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

7 Giờ này, như—như là đầy tớ của Ngài, tôi—tôi bị ràng buộc với một Sử điệp. Và tôi đôi khi đã bị hiểu lầm rất nhiều, trong quá khứ, và có lẽ sẽ luôn bị như vậy. Nhưng tôi không nói những điều đôi khi để trở nên—để trở nên khác biệt, tôi nói chúng thành thật. Và tôi thích nói điều gì tôi nghĩ là đúng. Mọi người có—có quyền với những điều đó, để diễn tả quan niệm riêng của họ. Đó là lý do tôi ở giữa anh em.

8 Và Anh Shakarian, nói về các thẻ cầu nguyện trong các hàng cầu nguyện, về việc nhìn thấy Đức Thánh Linh...Vậy thì, anh ấy đã không nói về tôi. Đó là về Đức Thánh Linh, bởi vì tôi không thể làm những điều đó. Bất cứ ai cũng biết, rằng tôi không thể làm. Nhưng—nhưng đó là mặt không quan trọng, những gì anh em thấy ở đây. Anh em nên ở trong nơi khác, và theo dõi Ngài nói trước các sự việc như thế nào! Và tôi...những sự việc sẽ xảy ra, nó là, những điều này chỉ...anh em, anh em là người mà thực hiện điều đó. Anh em là người mà tin Đức Chúa Trời.

9 Và—và thế thì nếu anh em không tin Đức Chúa Trời, nên nhớ, Ngài phán bảo anh em như vậy, ngay ở tại bục giảng đây. Và nếu anh em sống trong tội lỗi, Ngài phán với anh em như vậy. Và những sự việc mà anh em đã làm, và không nên làm, Ngài phán bảo anh em vậy. Đó không chỉ là những gì họ ghi trên thẻ cầu nguyện. Họ có thể ghi trên thẻ cầu nguyện của họ...Họ sẽ không nói, ở trên đó, họ là “một tội nhân,” và người đàn bà này thì “đang sống với người chồng sai trái,” hoặc vân vân. Và họ sẽ không ghi điều đó trên thẻ cầu nguyện, nhưng Đức Thánh Linh hiểu được điều đó dù thế nào đi nữa, đấy. Hiểu không? Và vì thế đó là...thế thì trong cách...phần—phần siêu nhiên, thưa các bạn.

10 Và tôi nói điều này một cách vinh dự, vì không có nhiều người trong chúng ta ở đây sáng nay, chỉ là một nhóm nhỏ. Nó làm tôi kinh ngạc, cho đến khi nó khiến tôi rất lo lắng, đôi khi

tôi thực sự cảm thấy như đang la hét. Và khi tôi ngồi xuống một chỗ, trên sườn núi, nơi đó tôi sống rất nhiều thời gian ở đó, nhận được từ Đức Chúa Trời, đi xuống và nói ra cho dân sự những gì Ngài đã ban cho tôi. Và tôi—tôi không muốn khác biệt với mọi người. Tuy nhiên, thành thật mà nói, tôi phải trung thực với Đức Chúa Trời, thấy đây, với—với Sứ điệp.

11 Và bây giờ chúng ta, ý Chúa, chúng tôi đang chuẩn bị khởi hành ngay cho một chuyến đi nước ngoài, chỉ trong vài ngày tới, và nếu đó là ý muốn của Chúa. Tôi chắc chắn nài xin những lời cầu nguyện của anh em.

12 Anh em thật là tử tế! Tôi bắt đầu trò chuyện, tôi thật sự quên hết thời gian, giống như những người còn lại của chúng ta. Nhưng đối với Anh Shakarian, các vị mục sư truyền đạo tốt này ở đây trên bục giảng, và ngoài kia, tất cả anh em bạn bè trong Chúa Jêsus Christ, tôi chào mừng anh chị em trong Danh Ngài; như một—một người bà con với anh chị em, bởi thập tự giá, đối với Đức Chúa Trời, là anh em và chị em.

13 Sáng nay, tôi muốn giở ra, trong Kinh Thánh, trong Sách Ga-la-ti, ý Chúa. Tôi muốn đọc một đoạn Kinh Thánh.

14 Vậy thì, tối hôm qua, nghe sứ điệp giảng ra từ anh em hầu việc của chúng ta ở tại bục giảng đây, anh ấy đã nói tiếng lạ. Bredesen, Anh Bredesen, một người rất tốt. Tôi...

15 Để thấy điều này với sự dốt nát và ít học của tôi, sự thiếu hiểu biết từ ngữ của tôi, và rồi biết Sứ điệp là đúng, và thấy những người như vậy ở trên danh sách cuộc hội thảo đêm nọ, đứng đó, và điều đó có thể đáp ứng loại trí thức đó. Họ có thể không có khả năng làm những gì Chúa đã kêu gọi tôi làm. Tôi không thể làm những gì Chúa đã kêu gọi họ làm. Nhưng chúng ta cùng làm việc với nhau, tôi tin chắc chúng ta có thể hoàn thành Sứ điệp, nếu chúng ta cứ ở lại trước Đức Chúa Trời.

16 Và khi anh ấy đưa ra một—một lời chứng ở đây tối qua, và Đức Thánh Linh nói tiếng lạ, và, một người nào đó ngoài khán giả, tôi luôn biết tôn kính điều đó. Bởi vì, tôi hiểu, theo Kinh Thánh, đó là Thần của Đức Chúa Trời mang điều gì đó đến cho

chúng ta. Và anh ấy nói, nói về cơn mưa cuối, mưa đầu mùa và mưa cuối mùa. Và điều đó khiến tôi suy nghĩ.

¹⁷ Anh Bonham đó vừa đưa cho tôi một gói nhỏ với một số chi phiếu trên đó, nói, “Đây là một của dâng yêu thương dành cho... từ dân sự.” Vậy thì, anh ấy—anh ấy, lẽ ra họ không nên làm thế. Thấy đó, tôi không đến đây vì mục đích đó. Nhưng tôi...anh ấy, họ đưa nó cho tôi, và, tất nhiên, sẽ có...không có cách nào để trả lại nó. Và tôi sẽ lấy nó, nếu Chúa muốn, và cố gắng trang trải chi phí của tôi, đi ra nước ngoài. Bởi vì, tôi không được tài trợ, không có phương tiện, nơi tôi sẽ đi.

¹⁸ Điều đó hầu như là một bí mật, bởi vì các giáo hội sẽ không cho tôi vào. Và tôi sẽ đi như một người thợ săn, vì điều đó dựa vào Chúa tôi. Chúa đặt để trong lòng tôi làm điều đó, và tôi hầu như phải đi hầu như dưới sự nguy trang. Hiểu không? Vì thế họ có một ý nghĩ buồn cười một chút ở đó, mỗi người muốn tôi ký một thẻ, rằng tôi sẽ đồng ý với họ về những gì họ tin, và nói rằng nhóm *khác* này thì sai, còn nhóm *này* nói họ sẽ đưa tôi vào nếu tôi sẽ nói nhóm *này* sai. Hiểu không? Nhưng tôi không thích điều đó. Xem đấy, chúng ta là...

¹⁹ Tôi luôn cố gắng đứng giữa mọi người, bên ngoài những tổ chức và những sự khác biệt của họ, và kêu gọi những gì dường như Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã nói qua các anh em ở đây sáng nay, rằng chúng ta không phải là một giáo phái. Chúng ta là con của một gia đình. Vậy thì, không phải là giáo phái Branham. Có một gia đình Branham, và tất cả chúng ta không gia nhập gia đình đó, chúng ta sinh ra trong gia đình đó. Và vì vậy, tôi, đó là những gì tôi đang cố gắng trình bày, theo sự—sự hiểu biết tốt nhất mà tôi biết làm thế nào.

²⁰ Bây giờ trong Ga-la-ti 4:27-31, tôi tin mình có đánh dấu dưới đây, tôi muốn đọc phân đoạn này cho một đề tài.

Vì có lời chép, Hãy vui mừng, hỡi đàn bà son sê là kẻ chẳng sanh nở chi hết; người là kẻ chẳng từng chịu đau đón sanh đẻ, hãy nức lòng mừng rỡ và bật tiếng reo cười: Vì con cái của vợ bị ruồng bỏ có...đông hơn con cái của người nữ mà có chồng.

Hỡi anh em, về phần chúng ta, cũng như Y-sác, là con cái của lời hứa.

Nhưng, như bây giờ, kẻ sanh ra theo xác thịt bắt bớ kẻ sanh ra theo Thánh Linh, thì hiện nay cũng còn là thế ấy.

Song Kinh Thánh đã nói gì? Hãy đuổi người nữ tôi mọi và con trai nó: vì con trai của người nữ tôi mọi sẽ không được kế tự với con trai của người nữ tự do.

Ấy vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng phải là con cái của người nữ tôi mọi, bèn là con cái của người nữ tự do.

Xin Chúa gia ơn của Ngài bây giờ cho Lời quý báu của Ngài.

21 Tôi có ghi chú vài điều tối hôm qua; và nó quen thuộc, khi tôi chỉ có một buổi nhóm mỗi tuần, ở đâu đó, Tôi—tôi có thể nhớ rõ những câu Kinh Thánh đó trong tâm trí mình. Nhưng bây giờ sau khi tôi...Bây giờ, như tôi nói đùa một chút, tôi không có ý nói sự đùa cợt ở đây tại bục giảng này. Nhưng sau khi bước qua tuổi hai mươi lăm, lần thứ hai, tôi không còn nhớ như trước đó. Có rất nhiều...Chiếc Ford cũ kỹ này đã chạy rất nhiều dặm, và vì vậy tôi không nhớ điều đó. Nhưng miễn là tôi có thể di chuyển, tôi muốn thực hiện mọi bước đi cho sự vinh hiển của Ngài là Đấng đã cứu tôi.

22 Bây giờ tôi, thế thì thấy sáng nay, đang xem...Có lẽ điều này dường như kỳ lạ, và có thể đối với một đầu óc tri thức, nó có thể hoàn toàn bị lẫn lộn, nhưng nó bổ ích cho điều mà tôi được kêu gọi. Ngay cả mỗi điều nhỏ nhất cũng là một dấu hiệu đối với tôi. Tôi quan sát Nó, xem Nó di chuyển như thế nào. Đó là cách tôi nhận được sứ điệp của mình vào một lúc nào đó, là để xem và xem cách Thánh Linh vận hành, và thấy những gì người *này* nói, người *kia* nói.

23 Và anh em để ý tôi, nhiều lần, trước một buổi nhóm chữa lành, đứng ở đó trên bục giảng, hay đang ngồi phía sau, theo dõi. Tôi đang cảm thấy Thánh Linh, cách Thánh Linh đang vận hành, và rồi biết nan đề gì của một người đang ngồi ở đó. Hiểu không? Thấy nó đi qua, qua ở đây, đấy, anh em nắm bắt được Điều đó ngay trước khi anh em lên bục giảng.

24 Đôi khi trước khi tôi đến buổi nhóm, thỉnh thoảng, trước khi đến đây thậm chí giống như đến California, tôi đã ngồi xuống với những người của tôi, nói, “Sẽ có điều gì đó xảy ra, *điều này* sẽ xảy ra tại đây, và *điều này* sẽ ở dưới đây, nó sẽ chấm dứt cách *này*,” đấy, bởi vì điều đó ở trong Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Ngài là...Ngài biết mọi sự từ đầu, đấy, và vì vậy Ngài là Đấng Đòi Đòi.

25 Và rồi để ý, sáng nay, Anh Jewel Rose, một người bạn rất yêu quý và người anh đối với tất cả chúng ta, cách anh ấy đã đứng lên đọc Thi thiên đó như thế nào. Trông cách nó ăn khớp với nhau thế nào, giống như anh ấy đã nói, “Tôi muốn thấy loại hạt giống gì đang đeo bám trên anh.” Đêm qua, Thánh Linh đã phán và nói, và nói về, “Mưa cuối mùa, mưa đầu mùa và cuối mùa, cả hai được tuôn đổ trong những ngày sau rốt.” Và sáng nay, “Hạt giống đang bám ở trên anh.” Xem đấy, Thánh Linh đang phán, hãy theo dõi Điều đó đã làm như thế nào qua các mục sư truyền đạo này, và vân vân, sáng nay. Vì thế cho nên tôi sẽ lấy đề tài này: *Hạt Giống Sẽ Không Kế Tự Cùng Vô Trấu*.

26 Đó là một chủ đề rất lạ, nhưng, *Hạt Giống Sẽ Không Kế Tự Cùng Vô Trấu*. Và từ việc lấy, rút ra kết luận của tôi về điều này, hay đúng hơn, đề tài của tôi, từ Ga-la-ti 4:27, ba, dĩ nhiên ở đây Phao-lô đang nói đến dòng dõi theo nghĩa đen của hai người con trai của Áp-ra-ham. Bây giờ, điều này, tôi muốn sử dụng điều này để anh em có thể chắc chắn không bị nhầm lẫn. Và nếu tôi nói quá thì giờ cho phép, tôi sẽ đưa nó ra lại tối nay. Và tôi muốn dạy, giống như bài học trường Chúa nhật, để anh em sẽ, tôi nghĩ, sẽ có sự hiểu biết tốt hơn.

27 Và tôi...Và một số bạn là những người đàn ông mà có—có nhiều khả năng làm việc này hơn tôi, ồ...Tôi hoàn toàn không phải là nhà thần học, chút nào. Và vì thế nếu anh em bất đồng với tôi về Điều này, cứ cảm thấy như tôi đã làm tối hôm qua khi một chị em yêu dấu nào đó ở đây đã nướng cho tôi một cái bánh nhân anh đào. Đang ngồi trong—trong...trong phòng của tôi ở khách sạn sáng nay, tôi—tôi ăn nhằm một hạt, nhưng tôi vẫn ăn bánh. Tôi chỉ bỏ hạt ra, anh em thấy đấy. Vì thế, đó là, điều gì anh

em không tin về Nó, hãy quảng đi, đây, và cứ tiếp tục ăn những gì anh em nghĩ là đúng.

28 Vậy thì, Phao-lô đang nói về hai người con trai của Áp-ra-ham, mà, một trong số họ là bởi Sa-ra và người kia là bởi A-ga. Bây giờ chúng ta tìm hiểu ở đây và chúng ta hiểu rằng qua Kinh Thánh, rằng Đức Chúa Trời không bao giờ được biểu thị trong hai. Nó ở trong ba. Luôn luôn ở trong ba, Đức Chúa Trời là hoàn hảo.

29 Toán học của Kinh Thánh vận hành hoàn hảo. Đức Chúa Trời hoàn hảo trong số ba, được thờ phượng trong số bảy, và vận vận. Xem đây, vì thế chúng ta—chúng ta thấy toán học của Kinh Thánh không hề sai.

30 Và chúng ta có ở đây hai con trai của Áp-ra-ham, và tuy nhiên chúng ta chỉ có thể là kẻ kể tự chừng nào chúng ta là một trong những người con đó, hay con nào đó của Áp-ra-ham. “Vì nếu chúng ta chết trong Đấng Christ, thì chúng ta là dòng dõi của Áp-ra-ham, tức là kẻ kể tự với Ngài theo lời hứa,” cho nên Áp-ra-ham phải có Con khác.

31 Vậy thì, chúng ta biết rằng đứa con đầu tiên của ông bởi A-ga, và chúng ta thấy người con thứ hai của ông là bởi—là bởi Sa-ra. Nhưng ông có một Con thứ ba, là Chúa Jêsus. Nào, điều đó có thể dường như lạ, song đó là những gì chúng ta cố gắng phân tích. Như tôi đã nói, Đức Chúa Trời biểu hiện chính Ngài, luôn luôn trong sự hoàn hảo, trong ba. Và tôi tự làm cho rõ ràng trước hết giờ này, và đặc biệt với những nhà thần học của chúng ta, rằng những điều này đúng như cách tôi thấy nó, cách nó đến với tôi.

32 Giống như lúc ban đầu, Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ở một mình, bởi vì Ngài là Đấng Vĩnh hằng, đây, thậm chí không phải Đức Chúa Trời. *Đức Chúa Trời* là một “đối tượng để thờ phượng.” Và Logos, như chúng ta gọi Nó, Lời đã ra từ Đức Chúa Trời, Mà, ai cũng biết rằng Đó là Thiên sứ của Chúa, hay Lời của Chúa, mà đã theo dân Y-sơ-ra-ên qua đồng vắng; Thiên sứ của Giao ước, Lời mà đã đi ra từ Đức Chúa Trời. Và rồi Lời ấy đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Bây giờ chúng ta đang ở Thánh Giăng 1, “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Và bây giờ, khi Ngài đã ban sự sống của Ngài cho chúng

ta, thì Thánh Linh của Ngài trở lại trên chúng ta. Chúa Jêsus đã phán, “Ngày đó các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.”

³³ Hãy xem, Đó là Đức Chúa Trời, suốt từ đầu, Đức Chúa Trời biểu lộ chính Ngài, làm việc chính Ngài qua các thời đại khác nhau. Vì thế ba đó, của, Cha, Con, và Thánh Linh, đồng một Đức Chúa Trời đang làm việc trong ba thuộc tính. Và chúng ta ngày nay là một, Chính Hội thánh, một thuộc tính trong suy nghĩ của Đức Chúa Trời trước khi sáng thế, để có một—một Hội thánh. Vì vậy những gì ở trong Đấng Christ đã ở trong Đấng Christ lúc ban đầu, đó là những ý tưởng của Ngài, và những ý tưởng của Ngài là những thuộc tính của Ngài.

³⁴ Ở đây dòng dõi bắt đầu, trong lời hứa. Và Áp-ra-ham ở đây đã nghi ngờ một chút, bởi Ích-ma-ên. Và tôi muốn cho anh em thấy ba giai đoạn của những dòng dõi này, của Dòng dõi này mà chúng ta sẽ nói đến, mà không phải là kẻ kế tự với vô trấu. Bây giờ chúng ta thấy rằng, ngay từ đầu ở đây, Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham lời hứa.

³⁵ Ngài đã ban cho Áp-ra-ham lời hứa, trước tiên. Và đó là, hay, giao ước đó dựa trên những điều kiện. “Nếu các người không làm điều này. Nếu các người sẽ làm Điều này.”

³⁶ Nhưng khi Ngài ban nó cho Áp-ra-ham, nó là vô điều kiện, “Ta đã làm điều đó rồi.” Ngài không bao giờ...Những gì Ngài đã làm, đó là vô điều kiện, Ngài đã ban cho Áp-ra-ham. Bây giờ, và qua đó, Áp-ra-ham có lời hứa, do đó chúng ta phải là Dòng dõi của Áp-ra-ham. “Nó không chỉ dành cho Áp-ra-ham, mà còn cho Dòng dõi ông sau ông.” Bây giờ nếu anh em để ý, đó không phải là “những dòng dõi” của ông, nhưng “Dòng dõi” sau ông.

³⁷ Vậy thì chúng ta thấy rằng lời hứa, hơi bị Sa-ra nghi ngờ, và Sa-ra đã bảo Áp-ra-ham lấy A-ga này, người đàn bà trẻ Ê-díp-tô, làm vợ, và đó sẽ là cách mà Đức Chúa Trời sẽ đẩy lên dòng dõi lời hứa này.

³⁸ Bây giờ, anh em thấy, như tôi đã nói tối qua, bất cứ sự di chuyển nào ra ngoài kế hoạch nguyên thủy của Đức Chúa Trời đều ném toàn bộ sự việc ra ngoài đường lối. Chúng ta không thể

di chuyển khỏi Lờ nguyên thủy đó. Nó phải...Chúng ta đã nói về điều đó tối qua, hay đúng hơn, tối hôm trước, về Ba-la-am. Ông đã có sự trả lời của Đức Chúa Trời, thẳng thắn và rõ ràng, “Chớ đi!” Tuy nhiên Ngài có một ý chí tự do. Và anh em có thể làm việc trong điều đó nếu anh em muốn, và Đức Chúa Trời sẽ làm cho nó tôn vinh Ngài, nhưng nó vẫn không là ý chỉ hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Và đó là điều chúng ta nên đấu tranh cho, ý muốn hoàn hảo của Ngài, không phải ý muốn cho phép của Ngài. Vương quốc của Đức Chúa Trời, mà Ngài...ở trên đất ngày hôm nay, sẽ...có thể không bao giờ được thiết lập, một cách chính đáng, dựa trên ý chí tự do. Nó phải trở lại với ý muốn hoàn hảo của Ngài.

³⁹ Bây giờ chúng ta thấy ở đây rằng Sa-ra, sau khi Đức Chúa Trời đã phán bảo Áp-ra-ham rằng đứa con sẽ được sanh ra qua Sa-ra, thế gian sẽ nhờ nó mà được phước, lúc ấy Sa-ra đã nghi ngờ điều đó. Tôi muốn anh em để ý, điều đó không bao giờ đến bởi Áp-ra-ham; nhưng bởi Sa-ra, phái nữ. Và bà đã nghi ngờ điều đó, và bà nói, “Hãy lấy A-ga.” Và Áp-ra-ham không muốn làm thế, nhưng Đức Chúa Trời phán bảo ông cứ làm điều đó dù thế nào đi nữa. Vì vậy ông đã làm điều đó, hơi nghi ngờ một chút. Vậy thì, Y-sác, là người tự do và từ người đàn bà đã hứa, không thể kế tự với Ích-ma-ên, người đàn bà tôi mọi, trong sự nghi ngờ.

⁴⁰ Đó là điều Phao-lô cố gắng nói ở đây. Xem đấy, nơi một điều bị nghi ngờ, và nó mang lại một điều nào đó của Đức Chúa Trời, một trật tự nào đó của Đức Chúa Trời, song nó sẽ không kế tự với trật tự nguyên thủy của Đức Chúa Trời. Anh em hiểu không? Xem đấy, nó không thể là kẻ kế tự.

⁴¹ Vậy thì đó là lý do tôi nói rất mạnh mẽ ngày hôm nay. Và tôi nghĩ đây sẽ là một thì giờ tốt, bởi vì tôi không biết chúng ta còn ở với nhau bao lâu nữa, và, có lẽ tôi có thể, cách nào đó Đức Chúa Trời sẽ giúp tôi tỏ ra cho anh em lý do mà tôi rất cương quyết phản đối tôn giáo có tổ chức. Thấy không? Thấy đó, nó không thể kế tự với chương trình nguyên thủy của Đức Chúa Trời, bởi vì tổ chức thì không thuộc về Đức Chúa Trời. Nó là của con người. Giáo hội đầu tiên đã từng được tổ chức, trong cả thế giới, là giáo hội Công giáo La-mã tại Nicaea, La-mã. Khải huyền 17, đã nói,

“Nó là dân phụ, và các con gái nó là những gái điếm.” Và một dân phụ là người đàn bà không sống đúng với chồng mình, và gái điếm cũng giống như vậy. Nhưng, anh em thấy, nó trở nên một giáo hội, dù sao đi nữa. Nó là một hệ thống có tổ chức và nó phân rẽ tình anh em. Chúng ta đã cố gắng tổ chức tất cả các giáo hội với nhau. Nó sẽ không có tác dụng; không bao giờ có kết quả. Nó sẽ không bao giờ có tác dụng. Hội đồng Giáo hội Thế giới, họ chỉ là...họ không thuộc về chương trình của Đức Chúa Trời.

⁴² Vậy thì anh em nói, “Anh là ai, một người đứng trên đó thậm chí không có học vấn trung học phổ thông?” Điều đó không có gì quan trọng, giáo dục là gì. Không phải là tôi đang cố gắng nói về học vấn của tôi.

⁴³ Chính là Lời của Đức Chúa Trời mà tôi đang nói về, đấy. Và những sự chứng thực này mà anh em thấy trong chức vụ, không phải tôi, chính là Đức Chúa Trời đang cố gắng đưa điều đó đến cho anh em, mà đó là Lẽ thật. Đức Chúa Trời có làm điều gì với lời nói dối không? Thế thì tôi cũng không hề, hầu việc một Đức Chúa Trời mà sẽ ban phước lời nói dối. Chính là Lẽ thật mà Ngài ban phước, Lẽ thật mà Ngài đã tôn cao.

⁴⁴ Vậy thì, Ích-ma-ên không thể được kế tự với Y-sác, bởi vì người đã có chút nghi ngờ, chỉ hơn nghi ngờ một chút. Đó là đứa trẻ, nó vẫn là dòng dõi của Áp-ra-ham, nhưng không phải trong đường lối trọn vẹn của Đức Chúa Trời dành cho nó; Ích-ma-ên. Bây giờ tôi có thể dành nhiều thời gian ở đây, nhưng tôi hi vọng Đức Thánh Linh sẽ truyền đạt điều này tới anh em trong cách đích thực mà nó nên có. Bây giờ nếu họ...

⁴⁵ Nếu Ích-ma-ên và Y-sác không thể kế tự với nhau bởi vì kế hoạch ban đầu của Đức Chúa Trời được thay thế bằng một—một kế hoạch tùy ý của Đức Chúa Trời, một đường lối cho phép mà Đức Chúa Trời đã ban phước, thì Hội thánh thuộc linh ngày nay cũng không thể kế tự với giáo phái. Các giáo phái, Đức Chúa Trời đã ban phước cho họ, giống như Ngài đã ban phước cho Ích-ma-ên, song Hội thánh thuộc linh sẽ không kế tự với các giáo phái khác. Đúng thế. Sẽ có, xuất hiện từ giáo phái giáo hội (cái gọi là giáo hội, hội thánh xác thịt), sẽ đến một Cô Dâu của Đấng Christ, Người được Chọn.

46 Bây giờ ở đó, điều làm tôi bối rối vào giờ này, là biết rằng chúng ta thấy tất cả những giáo phái này đang kéo vào điều này những gì chúng ta biết xảy ra...những gì anh em gọi là mưa cuối mùa, hay, sự tuôn đổ ra của Thánh Linh. Anh em có nhận thấy Chúa Jêsus đã phán điều đó chẳng, rằng, “Khi điều đó ứng nghiệm, đó sẽ là sự chấm dứt”? Vì người nữ đồng trinh khờ dại và người nữ đồng trinh khôn ngoan không kể tự với nhau. Vì khi... Người nữ đồng trinh dại, nàng là một nữ đồng trinh, chỉ thiếu Dầu. Nhưng khi nàng đến mua Dầu, đó là lúc Chàng Rể đến. Và nàng bị để lại, trong khi nàng đang cố mua Dầu. Anh em hiểu không? Tôi muốn điều đó thấm sâu, thật tốt. Bây giờ, chắc chắn tôi sẽ không phải đi xa hơn đề tài đó nữa. Vậy thì, dòng dõi Thuộc linh và dòng dõi xác thịt cũng không thể kể tự với nhau.

47 Đó là lý do sự Cất lên, Cô Dâu, người nữ đồng trinh khôn ngoan, người được gọi ra, người được định trước, người được chọn! Tại sao, những anh em thương gia sẽ không điều hành công việc của mình như là một số người cố gắng nghĩ rằng Đức Chúa Trời điều khiển chương trình của Ngài, một cách bừa bãi. Đức Chúa Trời đã biết, trước khi sáng thế, ai sẽ được cứu và ai sẽ không được cứu. Bởi sự định trước, bởi sự biết trước, Ngài đã thấy mỗi người, ghi mỗi tên vào Sách Sự Sống của Chiên Con, trước khi Hội thánh từng bắt đầu. Chúa Jêsus đến để tìm kiếm và cứu những ai được ghi tên trong Sách ấy. Ngài đã mua Sách Cứu Chuộc. Nó bị mất, và Ngài đã chuộc lại chúng ta, và hết thấy tên ở trong Sách đó đã được cứu chuộc khi Ngài cứu chuộc chúng ta.

48 Thế thì như tôi đã nói nhiều lần, anh em nhận biết điều đó. Đó là lý do anh em ở đây sáng nay, tại sao anh em đang bắt đầu ra khỏi tất cả các giáo phái này và các thứ. Anh em là...Có Điều gì đó đang lôi kéo anh em. Như ý tưởng nhỏ của tôi đã có, về chim ưng được gà ấp, thấy đó, anh—anh em nhận biết có điều gì đó khác biệt. Giáo—giáo hội không có một—một sự thỏa mãn điều gì đó. Nhưng, anh em, anh chị em đã nghe điều gì khác đó là tiếng kêu, anh chị em nhận ra điều đó, rằng mình được sanh ra vì Điều đó. Anh chị em là một phần của Nó. Anh chị em, anh chị em phù hợp với Nó, giống như là bao tay mặc vào bàn tay. Đó là lý do chúng ta nhóm lại với nhau ở đây sáng nay, là vì, như mẹ

già miền nam của tôi thường nói, “những con chim có cùng bộ lông đến với nhau,” bởi vì họ có cùng sự việc chung.

⁴⁹ Chim ó và chim bồ câu không có điểm chung. Chế độ ăn uống của chúng khác nhau, mặc dù một con chim bồ câu có thể được ấp dưới một con chim ó. Đúng thế. Phụ thuộc vào những gì nó đã có, từ ban đầu. Vậy thì, và ở trong đó, mặc dù, chim—chim bồ câu có thể phải được chim ó nuôi một thời gian bằng điều đó, bằng chim ó ấy, nhưng cuối cùng nó sẽ tìm thấy bạn đời.

⁵⁰ Đó là những gì Hội thánh đang làm ngày hôm nay, vì Chúa Jêsus là Lời và Ngài là Chàng Rể, và Cô Dâu là một phần của Chú Rể. Do đó Lời mà được ứng nghiệm ngày này là phần giống như Lời mà đã ứng nghiệm trong thời của Ngài, và đó là cùng một Lời, cùng một kinh nghiệm, và cùng một Sự Sống như vậy.

⁵¹ Vì, khi Đức Chúa Trời phân rẽ A-đam, ông là cả hai. Chúng ta thấy, A-đam ban đầu, là thần. “Ngài đã làm người nam theo hình của Chính Ngài, Ngài đã dựng nên người nam và người nữ.” Và rồi, Sáng thế ký 2 trở đi, Ngài đã dựng nên người nam theo...ra từ cát bụi của trái đất. Con người đã được dựng nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời (Đức Chúa Trời là Thần), vậy người đó là một con người thần. Sau đó khi con người trở nên con người xác thịt, xác thịt thú vật trên đất, Ngài là—Ngài đang tỏ ra, miêu tả Cô Dâu ở đây. Ngài không hề lấy và làm ra từ sự hiện hữu khác, nhưng Ngài đã lấy từ A-đam, sự sáng tạo nguyên thủy, lấy ra từ ông một cái xương sườn; và lấy linh người nữ ra khỏi A-đam, để lại linh người nam trong đó, và đặt nó vào phần người nữ. Cho nên, một phần của thần linh của ông, một phần của thân thể ông; thịt của thịt ông, xương của xương ông; Lời của Lời Ngài, Sự Sống của Sự Sống Ngài, và đó là cách Cô Dâu hiện có đối với Đấng Christ!

⁵² Đó là lý do sự Cất lên của Dòng dõi thánh phải đến trước tiên. Và phần còn lại của người chết không sống trong một ngàn năm, rồi họ được mang đến ở Ngai Phán xét Trắng. Xem đây, không có sự phán xét với Dòng dõi thánh, hay Dòng dõi đã được định trước của Áp-ra-ham. Bây giờ, anh em lấy Thánh Giăng 5:24, lắng nghe điều này, “Ai nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời.”

53 Bây giờ làm thế nào mà điều đó lại khác rất nhiều so với nhiều thần học của chúng ta? Bây giờ tôi có thể bước ra đây và nói với một người say rượu, “Anh tin không?” “Chắc chắn rồi!” Một người lấy vợ người khác, “Anh tin không?” “Chắc chắn rồi!” “Anh đã ngồi dự buổi nhóm tối qua, để nghe Lời chứ?” “Tất nhiên!” “Anh tin Điều đó không?” “Tất nhiên!” Người đó chỉ nói thế.

54 Nhưng sự thông giải ban đầu của Lời này, “kẻ nào mà *hiếu* Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta.” “Kẻ nào mà *hiếu*,” đó là, người mà Nó được bày tỏ cho.

55 Chúa Jêsus phán, “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người đến. Và hết thấy những kẻ Cha Ta đã ban cho Ta, họ sẽ đến. Chiên Ta, bỏ câu của Ta, nghe Tiếng Ta. Người lạ chúng sẽ không theo.” Và Tiếng của Đức Chúa Trời là gì? Là Lời của Đức Chúa Trời. Tiếng của bất cứ ai là gì ngoài lời người ấy? Đó là Lời của Đức Chúa Trời; họ sẽ nghe Lời của Đức Chúa Trời.

56 Dòng dõi xác thịt do đó chỉ là vật mang, qua Ích-ma-ên trước tiên, Ích-ma-ên thứ hai, rồi tiếp xuống tới Dòng dõi. Giống y như cuống, cụm hoa, và vỏ trấu, của hạt ngô. Vậy thì, ở đây, ba giai đoạn của hạt giống tỏ cho chúng ta thấy một bức tranh thật mà tôi muốn anh em để ý với tôi sáng nay. Chúng ta đang thấy ở đây.

57 Và vì là một người không có học thức, tôi phải lấy những việc thiên nhiên mà tôi thấy, để làm hình bóng những sự việc thuộc linh đã được tỏ ra cho tôi, vì tôi không thể làm cho anh em nhận biết điều đó bằng ngữ pháp nào.

58 Và, dù sao đi nữa, Đức Chúa Trời luôn luôn làm hình bóng điều thuộc linh bằng việc thiên nhiên. Nếu đó không phải là Kinh Thánh, tôi vẫn biết rằng Cơ-đốc giáo đã đúng, bởi vì cả trái đất quay trên sự chết, chôn, và sự sống lại. Thiên nhiên làm việc sự chết, chôn, và sự sống lại.

59 Hãy nhìn nhựa cây chảy ra từ cây, nó sanh ra lá cây, và trái, rụng xuống như thế nào; đi trở vào trong lòng đất trong mùa đông lạnh lẽo, dưới lớp cỏ xanh; xuất hiện lại vào mùa xuân, với sự sống mới. Mỗi năm, làm chứng rằng có một sự sống, có một sự chết, có một sự sống lại.

⁶⁰ Mặt trời mọc vào buổi sáng, một em bé mới sanh ra, rất yếu ớt. Lúc bảy hoặc tám giờ, nó bắt đầu đến trường. Mười hoặc mười một giờ, nó rời trường đại học. Nó đang chiếu sáng với cường độ mạnh nhất, từ khoảng mười một giờ đến khoảng ba giờ, sau đó nó bắt đầu suy yếu. Vào buổi chiều tối nó lặn xuống, trở nên yếu ớt, một ông già. Đó là kết cuộc của nó, nó chết phải không? Không. Nó mọc lên lại vào sáng hôm sau. Hiểu không?

⁶¹ Tất cả thiên nhiên, nó là Kinh Thánh chân chính thật sự của anh chị em mà làm chứng với Kinh Thánh này! Và đó là những gì tôi đang cố gắng cho anh chị em thấy sáng nay lúc này, qua thiên nhiên anh chị em sẽ thấy Lời của Đức Chúa Trời, được mô phỏng theo—theo Lời của Đức Chúa Trời, vì thiên nhiên là sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.

⁶² Giống như khoa học, họ tìm thấy cơ học và các qui luật của thiên nhiên, nhưng họ không biết thiên nhiên đó là gì. Họ không biết Sự Sống của thiên nhiên. Đó là Đức Chúa Trời. Vì thế, cơ học mà không có động lực học thì vô ích.

⁶³ Bây giờ, để ý, cuống, cụm hoa, và vỏ trái. A-ga ở đây tượng trưng cho cuống, là sự sống đầu tiên đã bắt đầu trong lời hứa. Sa-ra tượng trưng cho cụm hoa, hay phấn hoa, đi vào trong cụm hoa. Ma-ri, trinh nữ, tượng trưng và sanh ra Dòng dõi thuộc linh thật, sanh ra thân đích thực. A-ga và Sa-ra, cả hai đều sanh bởi tình dục. Nhưng Ma-ri, trinh nữ, là bởi quyền năng của Lời được hứa của Đức Chúa Trời, bởi sự sanh ra đồng trinh. Nàng sanh ra Dòng dõi đích thực. A-ga, vợ thứ hai, là cuống, bởi sự nghi ngờ lời hứa, làm việc qua sự nghi ngờ, một chút.

⁶⁴ Tôi chỉ hy vọng, xin Chúa giúp chúng ta. Tôi không...Tôi muốn anh em nhìn thấy điều này, thật nhiều. Anh em không thể nghi ngờ chút nào về Lời. Anh em phải nhận lấy Nó đúng như Nó có. Nó không cần sự giải thích. Kinh Thánh nói rằng, “Lời của Đức Chúa Trời không thuộc về sự thông giải riêng.” Đức Chúa Trời không cần bất cứ trường nào của chúng ta thông giải Lời Ngài. Khi Ngài chứng thực Nó và làm cho Nó sống động, đó là sự thông giải của Nó. Khi Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng,” thì có sự sáng. Điều đó không cần được thông giải. Khi Ngài phán,

“Một trinh nữ sẽ chịu thai,” nàng đã chịu thai. Điều đó không cần được thông giải.

⁶⁵ Chúng ta không cần tất cả điều này, những thần học viện của nó và các thứ đến với nhiều người, “Ồ, *chúng tôi* đã có sự thông giải. *Chúng tôi* đã có sự thông giải.”

⁶⁶ Chính Đức Chúa Trời thông giải Lời của Riêng Ngài. Ngài không cần bất cứ ai thông giải cho Ngài. Ngài phán, “Nó sẽ xảy ra,” và nó xảy ra. Ngài phán, “Trong những ngày sau rốt, Ngài sẽ tuôn đổ Thần Ngài,” Ngài đã làm điều đó. Tôi không quan tâm các giáo phái nói gì. Ngài đã làm điều đó, dù thế nào đi nữa, bởi vì Ngài phán Ngài sẽ làm. Cho nên, Nó không cần sự thông giải, vì Đức Chúa Trời làm sự của Chính Ngài.

⁶⁷ Và những điều này mà anh em thấy, dường như là bí mật với anh em bây giờ, nếu anh em muốn...Anh em hãy nhớ chức vụ của mình, anh em những người Ngũ Tuần, trở lại cách đây ba mươi hay bốn mươi năm, thì thật đúng là sự mâu nhiệm đối với giáo—giáo hội Giám Lý và Báp-tít, như Điều này hiện có với anh em ngày hôm nay. Nhưng bây giờ tìm thấy Điều đó trong Lời. Tôi đang cố gắng chỉ cho anh em thấy như anh em đã cố gắng tỏ cho họ thấy. Và rồi nếu Đức Chúa Trời quay lại và nói Nó là vậy, trong Lời, rồi xác thực Nó là như vậy, đó là sự thông giải của Riêng Ngài. Anh em không cần bất cứ người nào thông giải cho anh em.

⁶⁸ Bây giờ, A-ga, bởi “phần nhỏ”! Nên nhớ, anh em không thể bớt một Lời ra khỏi Đó. Và Chúa Jêsus phán, trong Khải huyền, ở cuối Sách. Và ở phần đầu Sách, Đấng Christ phán, “Hề ai bớt một Chút ra khỏi Lời đó!” Chỉ một Lời bị thông giải sai, đã gây ra đau ốm, chết chóc, mà chúng ta đã từng có.Ồ, nếu Đức Chúa Trời, Đấng thánh khiết, đã nhìn xuống; và đã gây ra tất cả sự hỗn loạn này bởi chỉ thông giải sai một chút một Lời, và bất cứ điều nhỏ nhặt nào chống lại Lời tối thượng đã gây ra mọi sự hỗn loạn này; và những sự đau khổ, đổ máu và làm chết Con của Chính Ngài để hòa giải sự việc kinh khủng này lại với Ngài; thì làm thế nào chúng ta sẽ đạt được điều gì hơn là giữ toàn bộ Lời?

⁶⁹ “Ồ,” anh em nói, “Anh Branham à, điều đó đã xảy ra trong Sáng thế ký.” Tôi cảm thấy thế, đấy.

⁷⁰ Nhưng cho phép tôi nói với anh em, Khải huyền, đó là phần cuối của Sách. “Hễ ai bớt một Lời trong Sách tiên tri này, hay thêm một lời vào Nó, thì phần người đó sẽ bị lấy đi khỏi Sách Sự Sống.”

⁷¹ Chúa Jêsus phán, ở giữa Sách! Lại có ba lời chứng của anh em: Sáng thế kỷ, Tân Ước, và ngày hôm nay. Chúa Jêsus phán, “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

“Ồ, Ngài không có ý ấy đâu.”

⁷² Ngài đang nói với nhiều người là các nhà thần học, với những người cao nhất. Những thầy tế lễ đó, các cụ nội-nội-nội-nội-nội-nội của họ phải là các thầy tế lễ. Giải thích sai một Lời của Nó, ồ, hoàn toàn là hình phạt sự chết. Họ phải bị ném đá, vì một Lời bị bỏ sót. Song họ đã thông giải sai về Nó. Cho nên khi Chính Lời; khi Đức Chúa Trời đã hứa sai đến Đấng Mê-si, và ban Nó đến trong chính vải lót làm tã mà Ngài đã hứa Nó sẽ đến, họ đã có vải tã khác để quấn cho Nó.

⁷³ Cho phép tôi nói điều này: Ngày nay cũng vậy, họ không nhận lấy Nó! Nó không được quấn bằng vải tã của thái độ bề phái hay trí thức. Nó được bọc trong quyền năng và sự sống lại, và sự biểu lộ của Đấng Christ đã sống lại, cách mà Đức Chúa Trời đã hứa Nó, mà không quấn ở trong vải tã của tư tưởng con người về Nó.

⁷⁴ Bây giờ, A-ga, bởi một chút khác biệt, qua người đàn bà, không qua Áp-ra-ham bây giờ. Áp-ra-ham đã không muốn làm điều đó, nhưng Đức Chúa Trời để ông làm bởi vì ông... Cũng giống như vậy, Ngài để cho Ba-la-am cứ đi. Bây giờ để ý, bởi sự hơi khác biệt của Nó, bà sanh ra Ích-ma-ên, là một người tự do phóng túng, không bao giờ bị chinh phục. Ông đã sống bằng nghề săn bắn. Ông là con người hoang dã. Cho đến ngày nay, cũng vậy.

⁷⁵ Bây giờ Sa-ra, cụm hoa, hay phấn hoa, Sa-ra, vợ chính thức của lời hứa, sanh ra một người cao quý, đổi lại sanh ra một dân thuộc về lời hứa.

⁷⁶ Bây giờ, nhưng, Ma-ri, không bởi tình dục, nhưng thông qua một lời hứa, thật giống như Áp-ra-ham đã nhận được lời hứa từ Đức Chúa Trời, Lời của Đức Chúa Trời, nhưng tin lời hứa, “Này

tôi đây là tôi tớ Chúa,” thấy đó, sanh ra không phải một nhánh, nhưng Dòng dõi nguyên thủy, vì Ngài là Lời mà Áp-ra-ham và Ma-ri đó đã tin.

⁷⁷ Vậy thì, Ma-ri không phải là Hạt Giống đó, bà chỉ là vỏ trấu mang Hạt Giống đó. Hai người còn lại là vật mang mầm sống, chỉ là hạt giống tự nhiên. Ma-ri không phải là Hạt giống, chính bà; nhưng giống như đức tin nơi Lời Đức Chúa Trời, đã mang lại một hình ảnh thật hơn về Lời, bởi vì Ngài là Lời. Nhưng giống như vỏ trấu, hạt...của lúa mì, hạt lúa mì, vỏ trấu giữ lúa mì bên trong và che chở nó cho đến khi nó có khả năng hay trưởng thành để tiếp tục con đường riêng của nó. Hiểu không? Thế thì, đó là lúc Chính Hạt Giống bỏ nó lại. Giống như, Hạt giống trong tử cung của bà, bà không phải là Hạt Giống. Bà không sanh Hạt Giống. Đức Chúa Trời là Hạt Giống.

⁷⁸ Vậy thì huyết, nhiều người nghĩ rằng đó là nhờ huyết người Do-thái mà chúng ta được cứu. Và một số người trong họ đã nói, “Ồ, chúng ta có quyền qua dân Ngoại, bởi vì Ra-háp là một kỵ nữ, và—và Ru-tơ là người Mô-áp, và vân vân, họ là dân Ngoại.” Anh em đừng tuyên bố về điều đó chút nào, không phải. Ngài không phải là người Do-thái cũng không phải là dân Ngoại.

⁷⁹ Ngài là Đức Chúa Trời, Logos, Lời đi ra từ Đức Chúa Trời. Khi, Ngài bắt đầu ấp ủ trái đất, và Nó sanh ra các sinh vật dưới biển. Khi Thần của Đức Chúa Trời, Logos, Lời, mà Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy có,” và ở đó đi ra Logos, mà là Lời. Và Lời bắt đầu...vì hết thấy điều này đều ở trong Logos; toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời, toàn bộ Kinh Thánh, trong mọi thời đại. Và khi Logos bắt đầu hà hơi trên trái đất, ở đó đến đời sống biển; và gây dựng, đời sống loài chim, rồi đến đời sống động vật. Và cuối cùng đến điều gì đó trong sự đại diện, hay giống như sự việc đang trừ liệu điều đó, ấp ủ trên nó, Đức Chúa Trời, một người trong chính hình tượng của Đức Chúa Trời.

⁸⁰ Con người đó đã sa ngã, giống như hạt giống phải rơi xuống. Và rồi Đức Chúa Trời bắt đầu ấp ủ trên đó, sau sự sa ngã. Ngài đã nuôi dưỡng một—một Hê-nóc, Ngài đã nuôi dưỡng một Ê-li, Ngài đã nuôi dưỡng một Mô-i-se, Ngài đã nuôi dưỡng tiên tri này đến tiên tri khác, cố gắng phục hồi lại hình ảnh đó. Và, cuối cùng,

trên trái đất xuất hiện một hình ảnh chân thực của Chính Đức Chúa Trời lần nữa, là Đức Chúa Trời, Logos đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.

⁸¹ Bây giờ cùng một Logos đó có một phần, Ngài đã có một Cô Dâu, và cũng Logos ấy, Lời này không thể bị xáo trộn, đang ấp ủ trên các giáo hội ngày nay, cố gắng mang lại Lời với sự biểu lộ đầy đủ của Nó. Mà, các—các nhà tiên tri là những người mang đến với Hạt Giống đó, và những giáo phái giáo hội đã là vật mang đến với Hạt Giống lúc này. Bây giờ để ý, nhanh lên, nhưng giống như vỏ trấu ôm chặt, giữ lấy Hạt Giống bên trong lúc này, rồi nó là khỏi vỏ.

⁸² Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời. Ngài đã là. Cha Ngài Chính là Logos vĩ đại. Ngài không thể tuôn đổ Lời hết trong Môi-se, vì ông là một tiên tri.

⁸³ Và Lời của Chúa luôn luôn, không bao giờ sai, đến với vị tiên tri. Không có nơi nào, không lần nào, trong Kinh Thánh, hay kể từ Kinh Thánh, mà sự thông giải chính xác về Lời đến với một nhà thần học. Đó không phải ở trong lời Kinh Thánh. Người Pha-ri-si không bao giờ, người Sa-đu-sê không bao giờ, và không bao giờ Đức Chúa Trời đã dấy lên một tiên tri ra từ họ, và không bao giờ Ngài làm điều đó trong những ngày sau rốt này.

⁸⁴ Ngay khi họ dấy nó lên, hết thảy họ đến với nhau và làm thành một tổ chức ra từ đó, nó chết tại đấy. Nhưng chính là vì một mục đích mà Ngài đã làm điều này. Chúng ta sẽ cố gắng giải thích lại điều đó, Đức Chúa Trời đang giúp đỡ chúng ta. Để ý, thấy ở đây nó kết thúc như thế nào, giáo hội, hạt giống lúc này, đi đến chỗ trông giống như Chính Hạt Giống.

⁸⁵ Bây giờ anh em để ý, khi hạt giống đi vào lòng đất, nó là hạt giống nguyên thủy. Khi xuất hiện, nó sanh ra sự sống. Nhưng sự sống gì ra từ hạt giống lúa mì? Nó không sanh ra cuống lúa mì giống như vậy ngay lúc đó, hay hạt lúa mì giống như vậy. Đó là sự sống của lúa mì, nhưng đó là giai đoạn vật mang. Và đó là sự cải chánh đầu tiên, khi Luther xuất hiện từ trong bóng tối hỗn loạn. Nó phải chết.

⁸⁶ Rất nhiều lần, nhiều người thông cảm.Ồ, và tôi đã đọc một quyển sách cách đây không lâu, *Đức Chúa Trời Im Lặng*, đưa ra bởi một số triết gia hiện đại này những người cố gắng làm anh em quay bỏ Đức Chúa Trời. Nếu anh em không biết Lời của Đức Chúa Trời và kế hoạch của Đức Chúa Trời, anh em có thể dễ dàng bị sốc. Nhưng khi anh em thấy kế hoạch của Ngài, chương trình của Ngài, lúc ấy bởi đức tin anh em biết đó là Đức Chúa Trời; và Đức Chúa Trời đang nhận diện chính Ngài, đang làm những gì Ngài đã làm trong—trong những thời đại khác, bước đi, chứng minh.

⁸⁷ Đó là lý do khiến Môi-se không thể bị lay chuyển. Ông đã nói chuyện mặt đối mặt với Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời phán bảo ông, “Ta là Đấng đã ở cùng Áp-ra-ham xưa kia. Ta là Đấng đã làm lời hứa này. Ta sẽ ở cùng ngươi.” Thế thì anh em định ngăn cản người đó như thế nào?

⁸⁸ Như tiên tri xưa đã từng nói, “Khi sư tử gầm thét, thì ai mà chẳng sợ? Và khi Đức Chúa Trời đã phán dạy, thì ai mà chẳng nói tiên tri?” Khi chúng ta thấy những sự việc mà Đức Chúa Trời đã hứa vào thời đại này, thấy nó tỏ ra, làm sao anh em có thể im lặng khi anh em thấy rằng đó là đường lối của Ngài? Những gì Ngài đã phán, nó ắt xảy ra. Thấy tất cả những điều màu nhiệm, nhưng đó hoàn toàn đúng cách Đức Chúa Trời đã phán sẽ xảy ra.

⁸⁹ Bây giờ hãy chú ý, “nàng,” người mang. Bây giờ, A-ga sanh ra như một cuống, và rồi đến phấn hoa, và rồi đến vỏ trấu, và rồi đến Hạt Giống. Bây giờ, hãy theo dõi những người mang này, tôi muốn anh em theo dõi, trước tiên.

⁹⁰ Bây giờ, thân cây trông không giống như Hạt giống chút nào, nhưng Sự sống mà ở trong Hạt giống thì ở trong thân đó. Đó là Luther. Bây giờ, cái cuống nhỏ có nhiều phiến lá; nó đi ra từ Luther, vào trong Zwingli, rồi xuống đến Calvin và nhiều người khác.

⁹¹ Bây giờ để ý, sau đó, nó đã thay đổi vị trí của nó. Hãy theo dõi thiên nhiên lúc này đang hình thành Lời Đức Chúa Trời, như mặt trời; sự chết, chôn, và sự sống lại. Rồi đến phấn hoa, đó là Wesley. Và có rất nhiều hạt phấn nhỏ bám trên đó, mà thực sự trông giống như Hạt giống nhiều hơn là những gì chiếc lá đó

đã làm, trên lúa mì hoặc ngô. Nhìn giống hơn rất nhiều; bởi vì, Wesley với Lời thứ hai, Lời thứ hai của Đức Chúa Trời, đưa hội thánh của Ngài đi lên, đi qua sự nên thánh. Đó là sứ điệp của ông. Được rồi.

⁹² Sau đó, sau một thời gian, nó rơi ra và đi vào thân cây, và sanh ra một tai bắp. Nhưng trước khi tai bắp này bắt đầu, có một sự sàng sảy, bóc vỏ, sự bao phủ, vỏ trấu. Và bất kỳ người trồng lúa mì, người trồng bắp nào, nếu anh em đào lên ở đó và nhặt ra một tai bắp hay tai lúa mì đó, anh em sẽ nghĩ rằng vật nhỏ—vật nhỏ bé đó là hạt của lúa mì. Nhưng, bây giờ, đó là giai đoạn Ngũ Tuần. Bây giờ anh em không thể, anh em, bất cứ nhà thần học nào hay...

⁹³ Đúng hơn là, bất cứ sử gia nào, cũng đều biết đó là các giai đoạn, cách chúng đến. Hãy lấy—Sách Khải huyền, lấy các thời đại hội thánh, và xem thử điều đó có đúng với cách chúng được bày tỏ không.

⁹⁴ Bây giờ, từ Wesley xuất hiện Hành hương Thánh khiết, Na-xi-rê, và tất cả những giáo hội thánh khiết nhỏ bé, gần với Lời hơn rất nhiều so với cuộc cải cách của Luther đã có. Nhưng, anh em thấy, khi Luther lập thành tổ chức, đó thật sự bắt đầu những phiền lá. Và khi điều này xảy đến, thì Thánh Linh liả bỏ giáo hội Luther, hết thấy nhưng chỉ giáo phái, và những tín đồ đích thực đi vào sự nên thánh.

⁹⁵ Và sau đó khi sự nên thánh di chuyển qua, Hành Hương Thánh, và vân vân, và tất cả các tổ chức thánh khiết, Na-xi-ren, và vân vân, Nó di chuyển từ đó, đi vào ngay thời đại Ngũ Tuần này. Và bây giờ hãy nhìn vào hạt lúa mì nhỏ bé đó, nó trông giống lúa mì ban đầu hơn một triệu lần, mà đã đi vào lòng đất, hơn những gì thân cây đã làm hoặc những gì phấn hoa đã làm. Nhưng nếu anh em ngồi xuống, đặt nó dưới một cái kính, và mở những vỏ trấu nhỏ kia ra, chúng cũng chỉ là những vật mang. Hạt giống chưa bắt đầu. Nó có một mầm nhỏ bé ngay phía sau, với cái kính có công suất lớn, các bạn có thể thấy cái đầu nhỏ bé đó, giống như một đỉnh kim, ở đó sanh ra hạt giống. Và vỏ trấu này ở đây trông hoàn toàn giống như thật, nhưng nó không phải là thứ thật. Nó chỉ là nơi chứa hạt.

⁹⁶ Giống như tử cung của Ma-ri. Ma-ri không phải là Hạt Giống, trong sự đại diện ở đây của cuống. Bà chỉ là người mang Nó, giống như phần còn lại của nó. Nhưng được gọi và được chọn trước tiên, bởi Chính Đức Chúa Trời, cho mục đích này, nó trông giống như anh em Công giáo nghĩ nhiều hơn, rằng bà là mẹ của Chúa. Không, bà không phải là mẹ của Đức Chúa Trời, bà cũng không phải là Hạt giống của Đức Chúa Trời.

⁹⁷ Người đàn bà sanh ra trứng. Đức Chúa Trời sanh ra sự—sự sống. Chất hemoglobin, máu, thì ở trong nam giới.

⁹⁸ Gà mái có thể ấp trứng hoặc chim có thể ấp trứng, vào mùa xuân xây tổ, nhưng, nếu con chim mái đó đã không ở với chim trống, nó sẽ không nở. Nó chết. Nó sẽ thối rữa ngay trong tổ.

⁹⁹ Như tôi thường nói, đó là nan đề của các giáo hội ngày nay, họ đang thối nát ngay trong tổ, được gọi là Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, và vân vân. Nếu họ không tiếp xúc với Lời, chính Nó, thì họ bị thối rữa ngay trong tổ, ngay trong tổ chức của họ.

¹⁰⁰ Bây giờ, một số người nói, tín đồ Tin Lành nhiều hay ít đều tin rằng đó là Ma-ri đã sanh ra trứng. Nếu là thế, hãy xem điều anh em làm cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm. Trứng không thể được sanh ra mà không có khả năng cảm thụ qua xúc giác.

¹⁰¹ Vì thế, anh em thấy, Đức Chúa Trời đã làm cả trứng và mầm sự sống, Ngài đã tạo nên cả hai trong tử cung của Ma-ri. Và Người đó không là gì khác ngoài Chính Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta, Em-ma-nu-ên, không chỉ là một người tốt, một tiên tri; Ngài là Người tốt và Tiên Tri; không phải là giáo sư, một nhà thần học. Ồ, Ngài có thể—Ngài có thể là tất cả điều đó; Ngài là Mọi sự trong Mọi sự. Nhưng trên hết, Ngài là Chính Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói, “Chúng ta được cứu bởi Huyết của Đức Chúa Trời.” Chính Đức Chúa Trời, không phải là một ngôi thứ ba hay ngôi thứ hai. Con Người, Chính Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va vĩ đại, đã phủ bóng Ma-ri; và Đấng Tạo Hóa, và đã tạo dựng cả tế bào máu, sự sống, và cũng tạo dựng trứng.

¹⁰² Nếu anh em có thể kiếm một người Do-thái để biết điều đó, anh em...người ấy biết Đấng Mê-si là Ai. Khi John Rhyn đó đã được chữa lành ở đó tại Cảng Benton, đã bị mù trong bốn mươi

năm. Vị giáo sĩ đó hỏi tôi, ông ấy nói, tôi đã có một cuộc phỏng vấn với ông ấy, ông ấy nói, “Anh không thể cắt Đức Chúa Trời làm ba mảnh và cho Ngài với một người Do-thái.”

103 Tôi nói, “Một số người nghĩ vậy. Nhưng chúng tôi không cắt Đức Chúa Trời làm ba mảnh.” Tôi nói, “Ông tin các đấng tiên tri chứ?”

“Chắc chắn, tôi tin các nhà tiên tri,” ông ấy nói.

104 Tôi hỏi, “Ê-sai đã nói về ai, Ê-sai 9:6, ‘một Con Trẻ được sanh cho chúng ta?’”

Ông ấy nói, “Ồ, đó là Đấng Mê-si.”

105 Tôi nói, “Đấng Mê-si sẽ có mối quan hệ gì với Đức Chúa Trời?” Điều đó đã làm nó. Tôi đã nói bây giờ...

Ông đáp, “Ngài sẽ là Đức Chúa Trời.”

106 Tôi nói, “Hoàn toàn đúng. ‘Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền năng, Cha Đời đời.’”

107 Đó là chỗ một ngôi đã bỏ qua nó, đó là chỗ ba ngôi đã bỏ qua, cả hai bên đường. Nhưng sự trung dung thì đúng ở giữa. Nếu Đức Chúa Trời có thể là Cha của Chính Ngài, nếu Chúa Jêsus là Cha của Chính Ngài, Ngài không thể là thế được. Và nếu Ngài có Cha khác ngoài Đức Chúa Trời, và Kinh Thánh nói “Đức Thánh Linh” là Cha Ngài, và nếu đó là hai linh khác nhau, thì Ngài là một đứa con hoang. Đúng thế. Ai là Cha Ngài, Đức Chúa Trời hay Đức Thánh Linh? Anh em nói một và thấy anh em đang trở nên bối rối thế nào. Đức Chúa Trời là Cha Ngài. Đúng thế không?

108 Ma-thi-ơ 1:18, Ngài đã nói.

Vả sự giáng sanh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi...Ma-ri mẹ Ngài đã hứa gả cho Giô-sép, song chưa ăn ở cùng nhau, thì người đã chịu một thai bởi Đức Thánh Linh.

109 Vậy thì Ai là Cha của Ngài? Đấy, hiểu ý tôi là gì? Để ý.

...Giô-sép, chồng người, là người có nghĩa...chẳng muốn cho người mang xấu, bèn toan đem để nhẹm, theo cách này.

Kìa, trong lúc người đang ngẫm nghĩ về những việc này,...thì thiên sứ của Chúa hiện đến với người trong giấc chiêm bao, mà phán rằng, *Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy cho người...lấy Ma-ri làm vợ: vì con mà người chịu thai đó là bởi...*[Hội chúng nói, “...Đức Thánh Linh.”—Bt.]

110 Tôi nghĩ họ nói, “Đức Chúa Cha là Cha của Ngài”? Ồ, hỡi các nhà thần học, sự hiểu biết của quý vị ở đâu?

Để ý, “Sẽ có Sự Sáng khoảng chiều tối!”

111 Dòng dõi thật đến từ Ma-ri, nhưng đó không phải là Dòng dõi của bà. Đó là lời hứa của Đức Chúa Trời, mà bà đã nói, “Này tôi đây là tôi tớ Chúa.” Những người mang sự sống là phụ nữ. Và vậy thì, Ma-ri, Hạt Giống gần gũi hơn rất nhiều.

112 A-ga phải nhận nó trong cách méo mó. Sa-ra, nghi ngờ sự việc, mang tới một dòng dõi xác thịt, đòi hỏi tình dục. Nhưng Ma-ri, không có chút tình dục nào, tin Lời, và Lời đã trở nên xác thịt.

113 Nhưng để ý, Ma-ri rất gần gũi, bà giữ Dòng dõi trong tử cung, và trông giống như nó sẽ là Dòng dõi của bà. Và những người Ngũ Tuần cũng vậy. Tôi sẽ đi vào điểm mấu chốt. Nhưng hãy nhớ, Chúa Jêsus đã phán, trong Ma-thi-ơ chương 24, câu 24, “Trong những ngày cuối cùng, hai linh...” Không phải trong những ngày đầu, bây giờ. “Trong những thời sau, hai linh sẽ rất gần gũi nhau đến nỗi nếu có thể được thì họ cũng dễ dành chính những người được chọn.” Linh Ngũ Tuần, hoàn toàn chính xác giống như thật, rất hoàn hảo đến nỗi nếu có thể được thì họ cũng dễ dành chính những người được chọn.

114 Vậy thì, đó không phải là lời của tôi. Đó là những gì Ngài đã phán. Bây giờ, sau một thời gian ngắn, có lẽ anh em sẽ có được sự hiểu biết về những gì tôi đang cố gắng nói. Vậy thì Hạt Giống đó chắc chắn trông giống nhiều hơn...

115 Vỏ trấu đó trông giống Hạt Giống nhiều hơn, cho đến nỗi hơn cả phấn hoa, và hơn cả những gì cuống hoa đã làm, nhưng chúng chỉ là vật mang Hạt Giống. Đấy, Luther đã lập tổ chức, cuống đã chết; Wesley đã tổ chức, phấn hoa chết; Ngũ Tuần tổ chức, sự

sống chết. Và bây giờ đến Hạt Giống. Anh em không thể đi xa hơn Hạt Giống.

¹¹⁶ Để ý, qua suốt các năm, khi phong trào lớn dấy lên, ngay sau đó nó nhanh chóng trở thành một tổ chức. Những cuộc phục hưng chỉ kéo dài khoảng ba năm, rồi họ tổ chức nó, thành lập một tổ chức. Rồi phải có nhiều tổ chức ra từ đó; giống như Luther, là những phiên lá; và ra nhiều phần hoa, như Wesley; và những chiếc lá Ngũ Tuần đi ra, một ngôi, hai ngôi, ba ngôi, bốn ngôi, năm ngôi.Ồ, chào ôi! Hiểu không?

¹¹⁷ Nhưng để ý, hai mươi năm của Đức Chúa Jêsus Christ đã biểu lộ! Không phải một tổ chức nào đã dấy lên, không phải một người nào sẽ dấy lên; nó sẽ chết giống như mọi phong trào mùa cuối mùa, và mọi việc khác. Đây là thời kỳ cuối cùng, Hạt Giống, và nó sẽ không kể tự với vỏ trấu, không còn Ích-ma-ên được kể tự với Y-sác nữa.

¹¹⁸ Bây giờ thấy ở đây nó thật gần gũi như thế nào, gần đủ để lừa dối. Luther, cuống; Wesley, cụm hoa; và Ma-ri, vỏ trấu, hay tử cung, hoặc Ngũ Tuần. Làm thế nào tôi có thể đi ngay ở đây vào vỏ trấu đó, và tỏ cho anh chị em biết. Trải qua các thời đại, nó không bao giờ đến rất gần cho tới như ngay bây giờ. Mọi sự là giáo hội, *giáo hội*, đây, “nó.”

¹¹⁹ Và để ý, chính là “nó,” từ ban đầu, đã nghi ngờ lời hứa nguyên thủy. Không phải là Đức Chúa Trời lấy Lời Ngài trở lại. Đức Chúa Trời không lấy Lời Ngài lại ngày hôm nay; Ngài đang xác nhận Lời nguyên thủy của Ngài! Nhưng Sa-ra đã nói, “Có lẽ, không chắc lắm; chúng ta đang đợi.”

¹²⁰ Đó là nan đề với dân sự ngày nay, anh chị em đang cố trèo vào điều gì đó mà anh chị em không biết mình đang bám vào điều gì. Làm sao anh chị em sẽ làm điều đó trừ phi anh em biết mình đang làm gì? Anh chị em đang bước đi mù quáng không? Cố leo vào điều gì mà mình không biết mình đang làm gì, anh chị em sẽ té ngã. “Nếu kẻ mù dẫn kẻ mù, cả hai cùng rớt xuống hố,” Chúa Jêsus đã đưa ra trích dẫn đó.

¹²¹ Nhưng bây giờ chúng ta đang đứng ở thời Hạt Giống. Vậy thì Hạt Giống sẽ nắm giữ, (điều gì?) ủng hộ, hợp tác với Hạt

Giống đang nắm giữ Nó. Nó được đặt để ở đó vì mục đích ấy, để nắm giữ nó.

¹²² Bởi vì, như mặt trời đến vào mùa xuân, trên lúa mì, theo dõi thiên nhiên qua sự xoay vần thời gian, qua sự xoay vần mùa, mọi vật xoay vần thật hoàn toàn chính xác, với Đức Chúa Trời. Bây giờ khi mặt trời ấm áp bắt đầu chiếu trên hạt giống, nó vỡ ra. Nhưng thế gian phải ở trong vị trí nào đó để làm cho Hạt Giống thoát ra khỏi cát bụi. Nó phải đến theo cách này, và đi vào vị trí nào đó để làm cho hạt giống lộ ra. Nó phải đến cách đó, để nó thức dậy ra khỏi...vào thời kỳ đen tối.

¹²³ Một số người...nhà phê bình này mà tôi đã nói đã viết quyển sách, *Một Đức Chúa Trời Im Lặng*, ông nói, “Xuyên suốt mọi thời đại đen tối, những người tử vì đạo đáng thương đã chết, họ ngã xuống, những Cơ-đốc nhân ấy, còn Đức Chúa Trời ngồi trên Thiên đàng thậm chí như Ngài không liên quan đến.”Ồ, con người bị mù thuộc linh, bị mù, không hiểu biết gì hết đáng thương, ước gì mắt ông ta chỉ được mở ra! Anh em không biết hạt giống phải nằm trong bụi đất, chết và thối rữa, trước khi nó được sanh lại chẳng?

¹²⁴ Và hội thánh của ngũ tuần đã chết, qua giáo hội Công giáo ban đầu. Nó chỉ đi vào hình thức cuống hoa, nhưng anh em thấy nó đang hình thành thật gần gũi như thế nào, qua mỗi giai đoạn, qua Luther, Wesley, Ngũ Tuần không? Anh chị em hiểu không?

¹²⁵ Vậy thì Nó phải đi ngay trở lại với chức vụ ban đầu mà Ngài đã có ở đây trên đất này, bởi vì đó là Cô Dâu. Họ là một. Vậy thì Ngài đã hứa, trong những ngày sau rốt, những điều này sẽ xảy ra như thế nào. Và chúng ta thấy chúng đang xảy ra, giống như mọi lời hứa, Ma-la-chi 4, Thánh Lu-ca 17:30.Ồ, biết bao nhiêu câu Kinh Thánh nữa, nó có thể không bao giờ hết!

¹²⁶ Và, ồ, tôi sẽ phải ngừng lại, vì đã trễ rồi. Vâng. Được rồi, anh—anh em nói với họ, xem thử họ có thể hiểu được...Anh em hỏi họ, đây, và rồi anh em đến nói cho tôi biết. Bây giờ, chờ một chút. Tôi muốn hiểu điều này, rất nhiều, đây. Tôi—tôi muốn anh em hiểu điều này, thật nhiều. Nhìn xem, Chúa Jêsus...Để ý, đây, Cô Dâu.

¹²⁷ Tuy nhiên, chúng ta thấy, trong thời đại này, mà chúng ta đang sống, đây, mà từ cung đó, tổ chức Ngũ Tuần, trông thật giống hệt như thật. Nhưng anh em nhận thấy rằng, Khải Huyền 17, nó gọi là giáo hội Công giáo La-mã, tổ chức đầu tiên, một “dâm phụ”? Bao nhiêu người biết điều đó đúng? Bao nhiêu người biết nó là mẹ những gái điếm? Người đàn bà vô đạo đức là gì? Vậy thì, Ngài đã nói người đàn bà này là “giáo hội.” Dâm phụ là gì? Là một người đàn bà mà không trung thực với lời thề nguyên của mình. Gái điếm là gì? Cùng một thứ, cùng một chữ.

¹²⁸ Vậy thì, nó đã sanh ra. Loại sanh ra gì? Không phải với Lời, nhưng với sự sanh ra tổ chức. Đây là Giám Lý, Báp-tít, và Ngũ Tuần, và họ hết thấy đều có thói quen của mẹ họ. Bất cứ người đàn bà xấu nét nào ở California đều có thể sanh ra một cô gái đồng trinh; và đó là lý do sứ điệp đầu tiên xuất hiện, nhưng khi Lễ thật được giới thiệu với thời đại Luther, về sự nên thánh, ông không thể nhận lấy nó. Khi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh được thừa nhận, được trình bày với những tín đồ Giám Lý, họ không thể chấp nhận nó. Và bây giờ khi thì giờ Hạt Giống đã sản sanh ra một ngũ tuần, nó không thể chấp nhận Điều đó. Nó được lập thành tổ chức. Nhưng nó là vật chuyên chở của Hạt Giống, thấy đấy.

¹²⁹ [Một anh em nói tiếng lạ khác. Bằng trống—Bt.] A-men. Vậy thì cảm ơn Chúa về điều đó, Lời, sự đơn giản của Lời mà đã được nói.

¹³⁰ Đấy, nó thật đơn giản, thật giống như trong điều này, giống như đang nhìn cây bắp lớn lên. Anh em không phải có sự thông giải thần học lớn nào đó về việc ấy. Chỉ theo dõi nó. Anh em...Ngài ở ngay chung quanh anh em, mọi lúc. Đấy, sự...đó là một...

¹³¹ Tôi phải ngừng lại. Tôi cảm thấy bị kéo nhẹ, và tôi đã nhờ anh ấy làm điều đó. Chúng ta phải kết thúc. Bây giờ, thưa anh em, chỉ một nhận xét này rồi tôi sẽ nghỉ.

¹³² Hãy xem, nào. Vô trấu, cuống, và vân vân, chỉ là vật mang Lời. Chúng có một phần của Lời, đấy, cho đến khi chúng ngã xuống; sự xưng công bình, sự nên thánh, sự khôi phục các ân tứ trong—trong những người Ngũ Tuần. Nhưng bây giờ để ý. Đúng như nó đã xảy ra với Ích-ma-ên, Y-sác, đấy, và rồi đến Chúa

Jésus; đây, một thứ bị xuyên tạc, một thứ là nguyên thủy, và ở đây Chính Hạt Giống đến. Hiểu không? Bây giờ, hội thánh đã đến từ điều giống như vậy, trở lại ngay. Giống như một bông hoa hay bất cứ thứ gì khác, nó uống, kéo vào, và đi...

¹³³ Điều đó không có nghĩa là người Luther bị hư mất. Tín đồ Luther chối bỏ sự nên thánh, hẳn là, muốn nắm giữ tiếp tục điều gì đó...Thấy đây, Y-sơ-ra-ên ăn ma-na mới mỗi đêm, đây. Để ý.

¹³⁴ Nhưng bây giờ vào kỳ sau rồi, hãy nhìn vào vỏ trấu này ở đây, bây giờ để ý, trong lúa mì. Sự màu nhiệm hoàn toàn của—của Sự Sống được niêm phong bên trong vỏ trấu đó. Chúng ta thấy nó trong Luther, đang xuất hiện. Chúng ta thấy nó trong cụm hoa, đang lộ ra. Chúng ta thấy nó trong cuống hoa. Chúng ta đi qua ở đây, và hiện giờ nó ở trong hình thức vỏ trấu, hầu như giống ở thời đại ngũ tuần, nhưng sự màu nhiệm thật được ẩn giấu bên trong.

¹³⁵ Bây giờ nên nhớ, theo Khải huyền, toàn bộ sự màu nhiệm của Sách được niêm phong với Bảy Ấn, mà những nhà cải chánh đã không có cơ hội mang ra, bốn giai đoạn của sự cải chánh, bốn giai đoạn của bốn Con Thú đã đi ra để gặp gỡ bốn thế lực của thế gian. Con thú đầu tiên đi ra, là một...

¹³⁶ Con thú đầu tiên đi ra là gì? Sư tử, đương đầu với thời đại La-mã. Đó là Lôi, nguyên thủy. Ngài là Sư Tử của chi phái Giu-đa. Chính Đấng Christ đi đến đương đầu với thời đại đó. Con thú kế tiếp đi ra để gặp là gì; con thú kế tiếp đi ra, để gặp người cưỡi ngựa khác, nó là gì? Xem đây, người cưỡi ngựa đầu tiên đó thì mặc đồ trắng, đội mão triều thiên trên đầu, sau đó, vân vân, nhưng có một cái cung không có mũi tên.

¹³⁷ Để ý con ngựa thứ hai đi ra, con Thú đi ra để gặp người đó là bò đực. Bò đực là con thú làm của lễ dâng. Họ đã ngã xuống trong sự tử vì đạo suốt thời kỳ đen tối.

¹³⁸ Con Thú thứ ba đi đến gặp con ngựa kế tiếp, trước khi người cỡi con ngựa sự chết, sự chết và âm phủ, con ngựa kế tiếp mà đi...Con Thú tiếp theo đi gặp người cưỡi ngựa của thời đại đó, là Con Thú có mặt người. Bao nhiêu người biết điều đó? Thời

đại tri thức, những nhà cải chánh, Luther, Wesley, Calvin, Knox, Finney, Moody. Hiểu không?

¹³⁹ Nhưng rồi để ý, điều gì đi ra vào buổi tối? Một chim ưng, nói tiên tri trở lại lần nữa. Sẽ có Ánh Sáng khoảng thời gian chim ưng, anh em chắc chắn sẽ tìm thấy sự Vinh hiển, Ô Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống!

¹⁴⁰ Tôi ước mong có thể đến đây và—và chỉ ngồi một buổi sáng, và ở lại suốt ngày, tương giao với anh em xung quanh những điều này. Hãy nghe, anh em nghĩ tôi không thích anh em à? Tôi yêu mến anh em, hồi những người anh em của tôi. Tôi—tôi—tôi muốn đến mọi tổ chức và hợp tác...và—và chỉ tin tưởng với nhau. Nhưng, anh em thấy đấy, thật không thể được. Hầu như không một cánh cửa nào mở ra cho tôi.

¹⁴¹ Tôi lên vào một đất nước ngay lúc này, bởi vì sự tổ chức, bởi vì họ sẽ không để cho chức vụ mà Chúa...Tôi đã viết cho họ một lá thư, tôi nói, “Trong mười năm tôi đã cố đi vào. Còn anh em với phép báp-têm điên dại của mình!”

¹⁴² Một trong những người của họ tin, “Anh phải chịu phép báp-têm ba lần; một lần cho Cha, và một lần cho Con, và một lần cho Thánh Linh; ngược mặt về phía trước.” Người khác nói, “Không, anh phải chịu phép báp-têm ba lần về phía sau; một lần cho Con, một lần cho Cha, và một lần cho Thánh Linh.” Và cả hai đều sai.

¹⁴³ Một người nói, “Ngài, anh chịu phép báp-têm với sự chết của Ngài, và Ngài đã hướng về phía trước khi Ngài chết. Chúng tôi chịu phép báp-têm với sự chết của Ngài.” Người khác nói, “Ai chôn một người nằm úp mặt xuống? Anh chôn người ấy, nằm ngửa.” Vô lý như vậy, sự phân rẽ dân sự, nó tỏ cho thấy sự ghen tị. Đó là từ Sa-tan. Điều đó không phải thuộc về Đức Chúa Trời.

¹⁴⁴ Ở giữa hai phía, Đức Chúa Trời không ở phía nào, nhưng Ngài đang gọi từ hai phía, “Hãy ra khỏi họ, và người hãy phân rẽ khỏi họ,” Đức Chúa Trời phán, “và Ta sẽ tiếp nhận người vào trong chính Ta.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

HẠT GIỐNG SẼ KHÔNG KẾ TỰ CÙNG VỎ TRÁU VIE65-0429B

(The Seed Shall Not Be Heir With The Shuck)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng thứ Năm, ngày 29 tháng Tư, năm 1965, dành cho Buổi Điểm tâm Thông Công Quốc Tế của Hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn tại Khách sạn Biltmore ở Los Angeles, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org